

Arrest

nr. 118 535 van 7 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BUYTAERT, die loco advocaat C. BYLOOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1980, te Damik. U ging om en bij een maand naar de koranschool, volgde verder geen andere vormen van onderwijs, en leerde nooit lezen, noch schrijven. U werkte op de landbouwgrond die uw familie toebehoorde, en zorgde voor het vee. In het kader van het gewapende conflict in uw regio van herkomst, de provincie van Kadugli, werd uw dorp belaagd door gewapende bendes. Dezen eisten van het dorpshoofd van uw stam – sjeik Abdullahi Fadol – dat de jongeren uit uw dorp zich bij hen moesten voegen. U, net zoals de andere jongeren in het dorp, weigerden dit evenwel te doen, en vluchtten steeds weg wanneer

de gewapende bende naar uw dorp kwam. De bendes bedreigden het stamhoofd, en verplichtten hem de jeugd in uw dorp bij de bendes in te lijven. Op een dag in juni 2012 kwam de bende terug naar jullie dorp, viel aan, en stak onder meer uw familiaal huis in brand. U zag vanop een afstand hoe uw ouders door deze bende onder dwang meegenomen werden, en u vluchtte weg. U ging te voet naar Abchallaye, waar u de nacht doorbracht, en een Tsjadische smokkelaar ontmoette, die bereid was om u voor 200 dollar te helpen om Soedan te ontvluchten. U ging de volgende dag per wagen verder samen met de smokkelaar, en jullie reden via Hijairat naar Libië. Nadat u aankwam te Libië verbleef u gedurende zes maanden te Tripoli, en u bezocht ook eens de stad Benghazi gedurende drie dagen. Na zes maanden te Libië verbleven te hebben, ging u in een kleine boot naar Griekenland, waar u gedurende zes maanden verbleef in de stad Petra [vermoedelijk bedoelde u Patras]. Na zes maanden in Griekenland te hebben verbleven, wist u op een vrachtwagen te klimmen zonder dat de vrachtwagenchauffeur u zag, en reisde u verder naar België, waar u aankwam op 11 juni 2013. U vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers, de door u geopperde Soedanese nationaliteit en afkomst uit Zuid-Kordofan, alsook de door u geopperde etnische afkomst en reisweg, worden absoluut niet geloofwaardig bevonden.

U verklaarde tot de Daju-stam te behoren, en van uw geboorte tot uw vertrek uit Soedan in juni 2012, te Damik te hebben gewoond, in het wilayat van Kadugli (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). **Gevraagd of Kadugli de naam is van het wilayat [de term waarmee een provincie aangeduid wordt in Soedan, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier] waar u woonde, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd of Kadugli enkel de naam is van een provincie, dan wel of het ook de naam van een stad is, antwoordde u dat Kadugli een stad is. Gevraagd in welke provincie Kadugli zich dan bevindt, antwoordde u in de provincie Kadugli. **Gevraagd of de stad en het wilayat dan dezelfde naam dragen, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd of u Kordofan kent, antwoordde u er van te hebben gehoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Gevraagd wat Kordofan is, antwoordde u dat het een stad is.** Gevraagd waar die stad dan is, antwoordde u vaagweg 'in het zuiden'. **Gevraagd in welk wilayat Kordofan zich bevindt, antwoordde u in het wilayat van Kadugli.** Gevraagd of u Zuid-Kordofan kent, antwoordde u eerst het niet te begrijpen. Opnieuw gevraagd of u Zuid-Kordofan kent, antwoordde u vragend of de protection officer die u hoorde Zuid-Soedan bedoelde. Opnieuw gevraagd wat Zuid-Kordofan is, antwoordde u dat jullie het gewoon het wilayat van Zuid-Kordofan noemen. Gevraagd of Zuid-Kordofan dan toch een wilayat betreft, antwoordde u dat het een wilayat in het zuiden is. **Gevraagd of het wilayat Zuid-Kordofan nabij het wilayat is waar Kadugli zich bevindt, dan wel of het hetzelfde betreft, antwoordde u de vraag niet begrepen te hebben. U de vraag opnieuw gesteld, en gevraagd wat het verband is tussen Kadugli en Zuid-Kordofan, antwoordde u dat er een link is tussen beide, en voegde u er verder niets verhelderend aan toe dat er meerdere dorpen zijn in een wilayat.** Opnieuw gevraagd wat het verband is tussen Kadugli en Zuid-Kordofan, antwoordde u – nadat de vraag u nogmaals gesteld werd, dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde voorts dat u van Zuid-Kordofan bent. Opnieuw gevraagd in welk wilayat Damik gelegen is, antwoordde u opnieuw het wilayat van Kadugli. Gevraagd wat u dan bedoelde met uw verklaring uit Zuid-Kordofan te komen, antwoordde u ontwijkend, herhalend, en foutief, dat het wilayat Kadugli is, en Damik een dorp is. Gevraagd wat Zuid-Kordofan dan is, antwoordde u, ontwijkend en foutief, dat het wilayat in provincies onderverdeeld is. **Het dient evenwel opgemerkt dat Zuid-Kordofan een wilayat ofte provincie betreft, met als hoofdstad Kadugli (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Kadugli is geenszins de naam van het wilayat, en Kordofan is geen stad. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich dit alles geenszins realiseert, en u zelfs niet blijkt te weten wat het verband is tussen Kadugli en Zuid-Kordofan – het wilayat ofte provincie waar u uw hele leven zou hebben gewoond.**

Gevraag hoe u gereisd heeft van Damik naar België, antwoordde u – bijzonder beknopt, gezien de grote afstand – dat u te voet van Damik naar 'Abchallaye' ging, en dan te voet naar Libië (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u uw reisweg naar Libië wat kunt preciseren, antwoordde u, uw vorige verklaring bijstellend, dat u per wagen naar Libië ging. Gevraagd langs waar u dan passeerde, op weg naar Libië, antwoordde u – bijzonder beknopt, vaag en niet overtuigend – dat het woestijn was tot aan de grens. Gevraagd langs welke wilayats u passeerde, antwoordde u, wederom uiterst beknopt en geenszins overtuigend, **dat u langs Hijairat ging, en u daarna in Libië was.** Gevraagd of u uw reisweg naar Libië wat kunt preciseren, en gevraagd langs waar u naar Libië ging, en – bij wijze van voorbeeld en verduidelijking – gevraagd of u dan langs Darfoer ging, dan wel langs

Khartoem, gezien Libië grenst aan het noordelijke deel van Soedan [en Damik in het zuiden van Soedan gelegen is], antwoordde u niet langs Khartoem te zijn gegaan, en voegde u eraan toe **dat u naar de grensstreek ging bij Hijairat – een stad in het noorden van het wilayat Zuid-Kordofan, een provincie die helemaal niet aan Libië grenst** (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u, voordat u Libië binnen ging, eerst langs andere landen passeerde, antwoordde u ontkennend, voegde u eraan toe niet langs een ander land gegaan te zijn, en dat u na Hijairat in Libië aankwam. **Gevraagd in welk wilayat Hijairat gelegen is, antwoordde u eerst ontwijkend en foutief dat Hijairat de grensstreek betreft. Opnieuw gevraagd in welk wilayat het gelegen is, antwoordde u de provincie Kadugli** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) – **opnieuw blijkt gevend van een volslagen onwetendheid wat betreft de regio waar u uw hele leven zou hebben gewoond, gezien Kadugli geen provincie is maar wel de hoofdstad van de provincie Zuid-Kordofan. U verduidelijkt dat de provincie in dewelke Kadugli zich bevindt, helemaal niet grenst aan Libië**, antwoordde u opnieuw de vraag niet begrepen te hebben. U herinnerend aan uw verklaringen – namelijk dat u naar Hijairat reisde en u dan in Libië was en dat Hijairat in de provincie van Kadugli ligt – en u erop gewezen dat de provincie in dewelke Kadugli zich bevindt, niet grenst aan Libië, **verklaarde u het niet te weten, Hijairat een dorp is, en u niet weet in welk wilayat het gelegen is.** Gevraagd waar u Libië binnenging, antwoordde u ontwijkend dat u in Tripoli was. **U gevraagd welke de eerste stad was, die u tegenkwam wanneer u Libië binnen ging, antwoordde u het niet meer te weten.** Gevraagd waar in Libië u verbleef gedurende zes maanden, antwoordde u Tripoli. Gevraagd of u ook in andere steden te Libië woonde, antwoordde u niet naar andere steden te zijn gegaan, en gedurende zes maanden in Tripoli te zijn gebleven. Gevraagd of u ooit in Benghazi geweest bent, antwoordde u – volkomen tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring niet naar andere steden in Libië gegaan te zijn – **dat u er eens ging voor drie dagen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u gedurende de zes maanden dat u te Libië was, te Benghazi verbleef, antwoordde u – geenszins overtuigend, noch een verklaring biedend voor de tegenstrijdigheid waarmee u werd geconfronteerd, en tegenstrijdig aan de verklaringen die u eerder tijdens het gehoor op het CGVS aflegde – **dat u te Benghazi was vanaf dat u in Libië was, u daar drie dagen bleef, en dan pas naar Tripoli ging** (zie gehoorverslag CGVS, p. 25).

Het dient reeds vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen reeds fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde Soedanese afkomst uit het dorp Damik in het wilayat Zuid-Kordofan, het door u geopperde verblijf te Libië, en de door u geopperde reisweg naar België.

Volgende verklaringen bevestigen enkel verder het volslagen ongeloofwaardig karakter van de door u beweerde Soedanese nationaliteit, etnische afkomst, en afkomst uit het dorp Damik te Zuid-Kordofan. Gevraagd waar 'Abchalaye' gelegen is – de plek waarheen u zou zijn gegaan nadat u Damik verliet, een plek die nergens terug te vinden valt als dorp of stad in Soedan – en gevraagd of dat dichtbij of ver weg is van uw dorp Damik, antwoordde u dat het ver van Damik is (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd welke dorpen of steden u passeerde, onderweg van Damik naar Abchalaye, antwoordde u de vraag ontwijkend dat u te voet ging. U gevraagd langs welke dorpen of steden u dan wandelde op weg naar Abchalaye, antwoordde u – opnieuw geenszins overtuigend – dat u niet langs dorpen passeerde en er enkel vlaktes en rivieren waren. **Gevraagd welke dorpen of steden u passeerde onderweg naar Hijairat, antwoordde u dat er daar geen dorpen nabij zijn. U erop gewezen dat uit de objectieve informatie blijkt dat er wel degelijk dorpen in de nabijheid van Hijairat zijn, antwoordde u onderweg niets vastgesteld te hebben.** U gevraagd nabij welke stad Hijairat gelegen is, antwoordde u, nadat de vraag u een tweede keer werd gesteld, **dat u het niet weet** – hoewel uit de gedetailleerde landkaart van Zuid-Kordofan, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Hijairat bij de stad Delling gelegen is, naast vele andere dorpen. **Gevraagd welke dorpen nabij Damik u kent, antwoordde u – wederom absoluut niet overtuigend – dat er geen dorpen zijn nabij Damik** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd welk dorp het dichtst bij Damik gelegen is, antwoordde u dat het meest nabije, Dibebad is. Gevraagd of dat een dorp, dan wel een stad is, antwoordde u dat het een dorp is. **Het dient opgemerkt dat, zo blijkt uit de gedetailleerde landkaart van Zuid-Kordofan toegevoegd aan het administratief dossier, de stad Dibebad ongeveer 160 kilometer verwijderd is van het dorp Damik, en er talloze dorpen en steden zijn die dicht bij Damik gelegen zijn.** U erop gewezen dat Dibebad helemaal niet zo dicht bij Damik gelegen is, en zeker niet het dichtst bij, antwoordde u enkel Dibebad te kennen en herhaalde u dat het de meest nabije plek was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). **Gevraagd of Dibebad dan dicht bij Damik is dan bijvoorbeeld de stad Kadugli (zo'n 45 kilometer van Damik, zie landkaart van Zuid-Kordofan, toegevoegd aan het administratief dossier), antwoordde u, wederom foutief, dat Dibebad dichterbij is.** Gevraagd op de weg naar welke plek, men passeert langs Dibebad, antwoordde u **het niet te weten**, en verklaarde u enkel 'de weg naar Dibebad' te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16).

Gevraagd of u dan geen enkele ander dorp of stad kent, in de omgeving van Damik, gaf u aan enkel Dibebad te kennen, en verklaarde u dat dat inderdaad niet zo dicht bij Damik is. Gevraagd hoeveel kilometer het ongeveer is van Damik naar Dibebad, antwoordde u niet te weten hoeveel kilometer, maar dat het te voet een wandeling van een dag is – **hetgeen echter, gegeven de hierboven reeds genoemde afstand van 160 kilometer, geenszins geloofwaardig is.** Gevraagd of Dibebad verder, dan wel minder ver, van Damik is dan Hijairat, antwoordde u dat het dezelfde afstand is. Gevraagd of die steden dan naast elkaar liggen, dan wel of ze in verschillende richtingen liggen, vanuit Damik, antwoordde u dat Dibebad in het oosten is, en Hijairat in het westen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17) – **opnieuw volslagen incorrecte verklaringen, gezien beide plekken ten noorden van Damik gelegen zijn, en men op weg, vanuit Damik naar Dibebad, het dorp Hijairat na zo'n 110 kilometer passeert** (zie landkaart van Zuid-Kordofan, toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd welke dorpen of steden u zou tegenkomen, op weg van Damik naar Kadugli (zo'n 35 kilometer van Damik, zie landkaart van Zuid-Kordofan, toegevoegd aan het administratief dossier), antwoordde u slechts eenmaal naar Kadugli te zijn gegaan op 10-jarige leeftijd, en **het niet meer te weten.** Gevraagd of u Delling kent, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat het is, antwoordde u – foutief – dat het een wilayat is. Gevraagd of u zeker bent daarvan, antwoordde u bevestigend. **Het dient opgemerkt dat Delling (net zoals Dibebad) een stad is, in het wilayat Zuid-Kordofan, ten noorden van Damik – een stad die u daarenboven logischerwijze gepasseerd zou moeten zijn op weg naar Hijairat.** Gevraagd of u Keilak kent, antwoordde u ontkennend, en voegde u er aan toe dat u wel 'El Fula' kent. Gevraagd wat El Fula is, antwoordde u dat het een wilayat is. **Het dient vastgesteld dat de stad 'El Fula', een stad is in het noordwesten van het wilayat Zuid-Kordofan, ongeveer 148,5 kilometer in vogelvlucht verwijderd van het dorp Damik. Voorts dient nogmaals de willekeur opgemerkt waarmee u bepaalde plekken een 'wilayat' noemt, een willekeur die enkel blijkt geeft van een complete onwetendheid wat betreft het feit dat wilayats de 18 provincies, dan wel staten, betreffen waarin het land Soedan administratief onderverdeeld is. Dat u voorts wel plots een naam kunt noemen van een stad die in het wilayat Zuid-Kordofan ligt – zonder evenwel te beseffen dat het een stad is – zo'n 148,5 kilometer in vogelvlucht van Damik verwijderd, terwijl u voorts geen enkel ander dorp, noch stad, weet te noemen in de nabijheid van Damik, weet allerm minst te overtuigen, en schaaft verder de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw nationaliteit en afkomst, gezien het enkel blijkt geeft van (gebrekkige) ingestudeerde kennis.** Gevraagd of u Halfaya, Jabal Shihili, Id Nosr of Mir Juwa kent – allen dorpen en steden in de directe nabijheid van uw zogenaamde geboortedorp – antwoordde u geen enkele van deze te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18). U beweerde wel Jangaro – een gemeente op zo'n twintig kilometer van Damik – te kennen wanneer deze naam u genoemd werd, maar gevraagd wat Jangaro is, antwoordde u dat het een wilayat betreft, waarvan u verder aangaf dat het ver van Damik is (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of u El Buheimer kent, beweerde u opnieuw deze plek te kennen, maar gevraagd wat El Buheimer is, antwoordde u opnieuw dat het een wilayat is. **El Buheimer is echter een stad op ongeveer 35 kilometer van Damik.** Gevraagd hoe het mogelijk is dat u nagenoeg niets weet over de omgeving Damik, terwijl u er wel uw hele leven zou hebben gewoond, antwoordde u vaagweg dat uw regio ver is van andere regio's, en u steeds voor de dieren zorgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Verder gevraagd of u El Kuok kent (zo'n 22 kilometer van Damik, zie landkaart van Zuid-Kordofan, toegevoegd aan het administratief dossier), antwoordde u er 'gehoord' van te hebben, en voegde u eraan toe dat u er nooit ging omdat het te ver was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u Kurgol (+/- 60 kilometer van Damik) kent, antwoordde u het niet te kennen, evenmin als Karkarava, Julud en Rebish – respectievelijk op zo'n 100, 50 en 10 kilometer van Damik verwijderd (zie landkaart van Zuid-Kordofan, toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd welke partij er eigenlijk aan de macht is in Soedan, antwoordde u, naast de kwestie, dat de janjaweed de oppositie zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) – een ontwijkend antwoord, dat voorts nergens op slaat en enkel de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde Soedanese afkomst bevestigt, daar de 'janjaweed' milities zijn, actief in de regio van Darfur (alsook delen van oost-Tsjaad), waarvan voorts algemeen geweten is dat ze in opdracht van de Soedanese regering een etnische zuivering doorvoerden in Darfur, waarbij honderdduizenden Darfuri's van zwart-Afrikaanse origine werden uitgemoord (zie informatie in administratief dossier). U nogmaals gevraagd welke partij er aan de macht is in Soedan, antwoordde u niets van politiek te weten. U op uw verklaring gewezen, dat uw vader sympathiseerde met de partij die aan de macht is, antwoordde u dat uw vader enkel een burger was, en geen politicus. Gevraagd bij welke partij de gouverneur Ahmed Mohammed Haroun hoort – een naam die u wel wist te noemen, gevraagd naar de wali van Kadugli (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) – antwoordde u ontwijkend, en vaag, dat hij bij de overheid van Bashir is (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Nogmaals gevraagd naar de naam van de heersende partij in Soedan, antwoordde u enkel 'de overheid van Bashir' te kennen. Gevraagd naar de naam van de tegenkandidaat van

Ahmed Haroun bij de gouverneursverkiezingen, antwoordde u, nadat de vraag u een tweede keer werd gesteld, dat u het **niet weet**.

Bovenstaande vaststellingen doen volledig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Soedanese afkomst en nationaliteit. Immers, ondanks uw beweerd analfabetisme en laag scholingsniveau, en uw verklaring dat u steeds op de landbouwgrond van uw vader werkte en voor de dieren zorgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, 4, en 18), dient opgemerkt dat het absoluut niet geloofwaardig is dat, na een 22-tal jaren gewoond en gewerkt te hebben te Damik, samen met uw familie, u geen enkele stad of dorp in de buurt weet te noemen, u niet weet wat een wilayat is, en u voorts allerlei foutieve informatie verschaft wat betreft uw zogenaamde regio van herkomst. Dat u dit alles niet zou weten omdat u niet naar school ging, is niet overtuigend; en voorts dient opgemerkt dat – van iemand die oppert zijn hele leven, in hetzelfde dorp, op het land te hebben gewerkt en voor het vee te hebben gezorgd – het allerm minst van onredelijkheid betuigt om te verwachten dat deze (op zijn minst toch wel enkele) namen zou kunnen geven van dorpen die zich het dichtst bij zijn geboortedorp bevinden. Dat u daarenboven wel een tweetal steden weet te noemen die zich veel verder van Damik bevinden, weet niet te overtuigen en wijst enkel op gebrekkige en selectief ingestudeerde kennis. Er kan dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde Soedanese afkomst en nationaliteit, en derhalve evenmin aan de feiten van vervolging waaronder u te Damik geleden zou hebben.

Niettegenstaande de vaststelling dat bovenstaande verklaringen de door u geopperde Soedanese afkomst en nationaliteit reeds volkomen ongeloofwaardig maken – en er derhalve geen enkel geloof aan gehecht kan worden – dient ook de volslagen ongeloofwaardigheid, van uw verklaringen wat betreft de door u geopperde etnische afkomst, opgemerkt.

U verklaarde **etnisch Daju** te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd of de Daju deel uitmaken van een grotere, meer algemene, etnische groep, zei u eerst aarzelend Nuba, en verklaarde u dan dat u van de 'Hiban' bent, en de Daju-stam, een subgroep is van de Hiban-etnie (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wat u wou zeggen wanneer u 'Nuba' zei, antwoordde u dat dat stammen zijn in Soedan. Gevraagd of uw stam – de Daju – iets te maken heeft met de Nuba-etnie, antwoordde u ontkennend. Gevraagd welke andere subgroepen van de Hiban u kent, antwoordde u de Kega, en voegde u er weinig verhelderend aan toe dat de Fur een andere stam is (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of er naast de Kega nog andere subgroepen bestaan van de Hiban, antwoordde u Nuba Tilara, en gaf u aan dat er verder geen zijn. Gevraagd of u de Tira kent, antwoordde u dat 'die er wel zijn bij jullie', maar de meerderheid in Darfoer is. Gevraagd of u de Shawai kent, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat uw stam niet is. Gevraagd of er binnen de Daju-stam nog verdere onderverdelingen bestaan, andere subgroepen, dan wel clans, antwoordde u ontkennend. U verklaarde verder dat de leiders binnen uw etnie 'sjeiks' worden genoemd, en de Daju oorspronkelijk uit Darfoer kwamen, waar ze zo'n 50 jaar geleden zouden zijn weggegaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 21 en 22). Gevraagd of de Daju een eigen taal hebben, antwoordde u dat ze de taal 'Lara' spreken, een taal die u ook zou spreken. Gevraagd of er ook Daju wonen in andere landen, buiten Soedan, antwoordde u **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **Het dient echter vastgesteld dat uw beweerde kennis wat betreft uw etnische afkomst, helemaal niet overeenstemt met de beschikbare informatie hieromtrent (toegevoegd aan het administratieve dossier). Uit deze informatie blijkt immers dat de Daju-stam, net zoals de Hiban-stam, alsook de Tira- en Shawai-stam, subgroepen van de etnie 'Nuba' betreffen, dat de Daju-stam een verdere onderverdeling in familieclans kent, dat leiders binnen de Daju-stam 'letuge' worden genoemd, dat de Daju-stammen in de 13e-14e eeuw heersten over een koninkrijk gelegen in het huidige Darfoer, van waar ze in de 14e eeuw verdreven werden naar, onder meer, het Nuba-gebergte in Zuid-Kordofan, alsook naar plaatsen in Darfur en Tsjaad, en dat ze de taal 'Daju' spreken. Wat betreft de door u genoemde taal 'Lara', valt enkel terug te vinden dat het een taal betreft, die gesproken wordt op het eiland Borneo. Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde etnische afkomst.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit Zuid-Kordofan, noch aan uw beweerde etnische afkomst, noch aan de door u geopperde reisweg en verblijf te Libië, en noch aan de door u geopperde Soedanese nationaliteit. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan het door u opgeworpen asielrelaas, en de daarmee verbonden vrees voor vervolging, of risico op het lijden van ernstige schade. U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van de door u geopperde nationaliteit, afkomst en identiteit, noch ter staving van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2 tot en met 48/5, 52, § 2, 57/6, tweede lid, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Onder verwijzing naar de *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims* van UNHCR meent verzoeker dat hij aan de op hem rustende bewijslast, die vereist dat hij in grote lijnen geloofwaardig is en dus plaats laat voor 'kleine inconsistenties over niet doorslaggevende details en geen bewijs vereist dat elke vorm van twijfel uitsluit', heeft voldaan en verklaringen heeft gegeven die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn asielaanvraag. Bovendien heeft verzoeker een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij van Soedan afkomstig is, meer bepaald uit het dorp Damik in de provincie Oost-Darfur. Hij is slechts één maand naar school geweest. Hij wist tevens dat Kadugli in de provincie Zuid-Kordofan ligt. Hij ontvluchtte Damik wegens een militie die hem vroeg om bij hen aan te sluiten, doch hij weigerde dit. Hierna is hij gevlucht en heeft hij zijn ouders niet meer gezien. Verzoeker weet dat een Wilyat een provincie is en verklaart dat sommige steden groter zijn dan de provincies. Hij weet dat Damik in Oost-Darfur ligt.

Verzoeker is in juni 2012 vertrokken vanuit Abchallaye met de auto naar Libië. Onderweg heeft hij 200 dollar moeten betalen en is hij aan de grens gepasseerd van Libië op de plaats Hijairat. Daarna heeft hij zes maanden in Benghazi verbleven, waarna hij naar Tripoli vertrok waar hij drie dagen bleef. Vervolgens is hij met een mensensmokkelaar vertrokken voor 300 dollar per man (in totaal waren ze met 15) naar Patras met een kleine boot (de smokkelaar was een blanke Arabier). Hij is zes maanden in Patras gebleven en met een vrachtwagen naar België vertrokken met vijf mensen, inclusief verzoeker zelf.

Verder stelt verzoeker nog dat hij van de Daju-stam is, alwaar de taal Lara niet wordt gesproken. Deze stam is een subgroep van de Hiban, waartoe nog andere substammen behoren, zoals de Kega, Tira en Fur. De ouderen binnen zijn stam spraken dialect. De huidige generatie spreekt Arabisch. Verzoeker kent Omar El Bashir, een generaal die leider is van de Al-Engaz-partij. Tevens weet hij dat er drie rebellen of milities zijn, met name: (i) Janjaweed, voornamelijk actief in Darfur en zij moorden zwarten uit binnen Soedan; (ii) Partij van Khalib Ibrahim, die oorlog voert tegen de overheid; en (iii) Jash Al Rab (leger van God), de militie die hem heeft willen rekruteren en deed vluchten. Verzoeker merkt nog op dat hij de vragen van het CGVS niet altijd begreep. Veel vragen vond hij dubbelzinnig en niet eenduidig.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift: de *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims* van UNHCR (stuk 3), twee bladzijden van een rapport van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (hierna: BCHV) van 2001 (stuk 4) en drie internetartikelen over de genocide in Darfur (stukken 5-7).

2.2.1. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt op louter algemene wijze welke vreemdelingen als vluchteling, dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, kunnen worden erkend. De schending van dit algemeen geformuleerde artikel wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De in artikel 52/2, § 2 van de vreemdelingenwet opgenomen termijn betreft een louter indicatieve ordetermijn (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 103). De wet verbindt aan het overschrijden van deze termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te

erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn asielaanvraag niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld

2.2.3. Artikel 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet werden met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van deze artikelen niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, § 87).

Verzoekende partij houdt voor de nationaliteit van Soedan te hebben doch slaagt er niet in dit aannemelijk te maken.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het voorgehouden land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker erop wijst dat hij slechts één maand naar school ging, dient opgemerkt dat de lage scholingsgraad geen afdoende verklaring vormt voor de lacunes in zijn kennis en de vastgestelde tegenstrijdigheden inzake de regio waar hij gedurende zijn hele leven beweert te hebben gewoond in Soedan. Ook van personen met een lage scholingsgraad mag immers worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Verzoeker vertoont volgens de terecht aangehaalde verklaringen in de omstandige motivering een manifest gebrek aan kennis inzake zijn voorgehouden regio van herkomst, te dezen het dorp Damik, en zijn etnie Daju.

Waar verzoeker stelt dat hij de vragen van het CGVS niet altijd begreep en deze vragen dubbelzinnig en niet eenduidig vindt, dient vastgesteld dat uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze is verlopen. Daarenboven werd verzoeker bij aanvang van het gehoor duidelijk gemaakt dat hij steeds dient te melden dat hij een bepaalde vraag niet begrijpt (gehoorverslag CGVS, p. 2) en kregen hij en zijn raadsman op het einde van het gehoor de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren, hetgeen zij niet deden (gehoorverslag CGVS, p. 26). Wanneer verzoeker gedurende het gehoor een vraag niet begreep, werd de vraag opnieuw gesteld en uitgelegd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11 en 23). Verzoeker geeft bovendien niet *in concreto* aan welke vragen hij niet begrepen zou hebben of welke vragen dubbelzinnig en niet eenduidig zouden zijn.

Waar verzoeker verklaart dat sommige steden groter zijn dan de provincies, dient opgemerkt dat dit geen afdoende verklaring is omtrent de vastgestelde gebrekkige kennis van verzoeker omtrent zijn omgeving en zijn beweerd land van herkomst. Waar verzoeker beweert dat de Daju-stam een subgroep is van de Hiban, dient opgemerkt dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Daju-stam een subgroep is van de Nuba, net zoals de Hiban. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit blijkt dat deze informatie van verweerder onjuist is. De Raad merkt tevens op dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat 'Lara' de taal is die door de Hiban gesproken wordt (gehoorverslag CGVS, p. 22). Waar verzoeker stelt dat Jash Al Rab (het leger van God) de militie is die hem wilde rekruteren, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde deze militie niet te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Verzoeker komt niet verder dan het postuleren van *post factum*-verklaringen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

De stukken die verzoeker aan onderhavig verzoekschrift toevoegt, kunnen het voorgaande niet wijzigen. De twee bladzijden uit het rapport van het BCHV (stuk 4) dateren van 2001 en verzoeker duidt bovendien niet aan op welke wijze dit rapport de vaststellingen van de bestreden beslissing zou kunnen wijzigen. Aangezien verzoeker zijn afkomst uit Soedan niet aannemelijk kan maken, zijn de internetartikelen over de genocide in Darfur (stukken 5-7) evenmin dienstig. De *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims* van UNHCR (stuk 3) bevat geen afdwingbare rechtsregels en blijkt het voorgaande kan verzoekers asielrelaas daarenboven in het geheel niet in grote lijnen als geloofwaardig beschouwd worden.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS